

De dingen die ik in Nederland heb geleerd

Tweedejaars Yamada HS Natsumi Arakawa

Toen ik terugkwam naar Japan was het eerste dat ik dacht “Ik ben blij dat ik als lid van deze delegatie mee naar Nederland ben geweest.” Natuurlijk waren er naast mijn goede ervaringen tijdens de dagen dat ik in Nederland verbleef ook veel moeilijke ervaringen maar ik krijg juist het gevoel dat die moeilijke ervaringen voor mij goede ervaringen waren. Onderweg naar Nederland was ik bezorgd en zenuwachtig en had ik negatieve gedachtes maar die kleine gedachtes werden in een keer omvergoorpen door het geweldige leven in Nederland, en ik denk dat het voor mezelf nu

Samen met de andere delegatieleden

en voor mezelf in de toekomst een erg betekenisvolle ervaring zal blijken. Ik denk dat de vele ervaringen die ik in Japan nooit zou hebben kunnen ervaren zoals het verschil in cultuur, taal en eten in Nederland en de bezoeken aan de musea, Japanse Ambassade

en Japanse school een herinnering voor mij zullen worden die ik nooit zal vergeten. Vooral gesprekken in het Engels, in het begin was het zo onwennig dat ik zelfs niet rechtstreeks kon antwoorden in het Engels dat ik zou moeten kennen maar beetje bij beetje lukte het om met behulp van gebaren en een woordenboek en de wil om elkaar iets te zeggen een gesprek te voeren. Ik heb het grote vertrouwen gekregen dat je als je het maar genoeg wilt je alles ka nook al is het land en de cultuur anders, en dat had ik in Japan nooit kunnen ervaren. Ook als je de taal

niet begrijpt. Ik realiseerde me dat juist omdat je de taal niet begrijpt ere en echte band ontstaat.

Wat ik nog sterker heb gevoeld in Nederland is dat je niet kan liegen tegen jezelf. Tijdens mijn verblijf in Nederland vroeg ik me opnieuw af waarom Japanners zelfs de beslissing van hoe ze hun leven leven aan andere mense overlaten en hun eigen

Goede herinneringen aan de Japanse school

intenties verloochenen. Iedereen die in Nederland woont heeft hun eigen wil en leven naar hun eigen doel toe. Ze doen wat ze willen en verloochenen hun dromen niet maar doen juist hun uiterste best om ze te verwezelijken. Mensen die zoals in Japan dingen doen omdat anderen het zeggen of omdat iedereen doet alsof dat de normaalste zaak in de wereld is, die vind je in Nederland niet. Zo zag ik veel mensen die zich niets aantrokken van wat andere mensen zeggen i.p.v. hun eigen gedachten te verbergen zag ik mensen die duidelijk hun eigen mening geven of het nou tegen hun eigen familie of leraren is. Ook de leerlingen van de Japanse school in Nederland waren zo. Het inzicht dat juist omdat ze iets willen ze daarvoor hun best doen is gevestigd en daarom zag ik ook geen mensen zoals wij als we iets willen maar om een vage reden zoals ik weet niet of ik het kan dan maar besloten hun doel op te geven. De manier van denken van de Nederlanders om niet op te geven maar hun uiterste best te doen vind ik erg mooi. Ik werd ook vastbesloten om mijn dromen niet op te geven. Ik wil mijn doelen een voor een verwezelijken en niet van mijn stuk gebracht worden door te denken aan het resultaat voordat ik ook maar iets doe.

Wat mij dit heel sterk heeft laten denken is een gesprek dat ik had met mijn gastgezin. Toen ik eindelijk een beetje gewend was aan het praten in het Engels vroeg mijn gastgezin wat mijn toekomstdroom was. Toen ik na getwijfeld te hebben over mijn antwoord op die plotselinge vraag deed ik eerlijk uit de doeken dat ik een romanschrijfster wil worden. Ze gaven mij een steuntje in de rug met de woorden "Is dat zo? Geweldig, het lijkt me moeilijk maar doe je best!" Ik was erg bezorgd over wat ze me zouden zeggen aangezien ik nog nooit eerder voor mijn droom was uitgekomen maar ik was erg blij met die bemoedigende woorden. Ook realiseerde ik me tegelijkertijd dat de reden dat Nederlandse mensen zo duidelijk voor hun eigen mening uitkomen is dat er altijd iemand is die deze mening ondersteunt. Door dit gesprek met mijn gastgezin realiseerde ik me dat iedereen twijfels heeft over hun dromen en doelen maar dat de Nederlandse mensen hun leven leiden op hun eigen manier omdat er altijd veel mensen zijn die ze aanmoedigen, steunen en meelevens.

Verder heb ik nog veel meer herinneringen overgehouden aan mijn verblijf in Nederland zoals het Nederlandse eten waarop ze me trakteerden, de Nederlandse spelletjes die we speelden, het introduceren van de thee-ceremonie, een onderdeel van de

Tot we elkaar weer ontmoeten...

Japanse cultuur, aan mijn gastgezin, samen origami vouwen en nog veel meer, zoveel dat ik het niet allemaal op kan schrijven. Het leek zo lang maar de tijd vloog voorbij, de week ging zo snel dat het me een beetje verdrietig maakte maar de herinneringen aan mijn verblijf in Nederland is een grote schat voor me geworden. Het was maar een kort verblijf in Nederland maar ik heb echt het gevoel dat ik ben gegroeid door deze ervaring. Als het niet voor deze ervaring was geweest had ik inmiddels misschien wel de moed en het zelfvertrouwen om mijn toekomstdroom te volgen verloren. Niet opgeven maar je best ervoor doen, hoe fijn het is dat er mensen zijn die je steunen, de moed om alles, je eigen bestaan, je eigen droom en je eigen wilt e volgen. Dit en nog veel meer heb ik geleerd in Nederland en ik ben mijn gastgezin dan ook ontzettend dankbaar. Maar tijdens het laatste afscheid was ik zo bezig met het inhouden van mijn tranen dat er nog steeds dingen zin die ik niet duidelijk heb kunnen zeggen. In de toekomst wil ik nog een keer naar Nederland en alles zeggen wat ik toen niet kon zeggen.